Mizah

Hükûmet — Pandit Nehru Mohiniyi, C. H. P. de bunu hediye etti !.

Anlayana

Fil gitti, fil geldi!

Bütçenin durumundan haberiniz var, değil mi? Yüzde seksen beşi Halk Fırkasının mirası olan borçları ödemiye harcanıyor. *Bir dostluk nişanesi olmak bakımından temsilî bir değer ifade eden fil, yalnız sabah kahvaltısında bile, Ticaret Odasınca model kabul edilen ailenin bir aylık geçineceğini yediğine; banyosuz, kalorifersiz yerde rahatsız olduğuna göre* bu, bütçeyi ne hale koyar, siz tahmin edin. Masrafın bu derecesini gelir vergisiyle karşılamak kabil olacak mı? Bütçenin yamanamıyacak kadar büyük açığına bakınca *iri bir fil kaça malolur, anlaşılıyor. Nihayet bu fil henüz körpedir. Daha irileşecek. Yâni doya doya yemesi lâzım. Çünkü o, seçilerek Ankaraya geldi. Dostluğun, karşılıklı anlayışın sembolü. Lâkin yarın başka bir fil gelecek. Onu da ayni neş'eyle karşılamak, ayni şekilde beslemek durumunda kalacağız. Haydi filin birine memnuniyetle bakalım. Lâkin ikicisini, arzu ettiği cömertlikle ağırlamak için nasıl bir çare bulacağız? O koca gövdeler, zaten harap olan bütçemizi sarsmıyacak mı? Açığın* şimdilik Marşal plânile kapatılacağına ihtimal vermek biraz güçtür. Üstelik, yabancı yardımı ilânihaye devam etmez. Kendi yağımızla kavrulmanın günü gelip çatınca kadınlardan yol vergisi almak da, İstanbula veya Ankaraya inenlere ayakbastı haracı kesmek de bütçeyi harap ve türap olmaktan kurtaramaz. Denk bütçe ancak masrafları azaltmakla olur. Malûm ya, işten artmaz, dişten artar. Belki *masrafları, istikbalde daha büyüyecek fillerin dişlerini satmakla karşılıyabilirler. Amma, Nasrettin Hocanın, yazın bitecek yoncaya bel bağlamasını hatırlatan bir ümitle filler beslenmez. En iyisi bu filleri işe koşmak ve kendi hayatlarını kazanacak hale koymaktır.* Marşal plânının gayesi de budur. Hulâsa denk bir bütçeye kavuşmak, *filleri doyurmak zor iş,* şaka kaldırmıyor!

SOHBET

Yılbaşı gecesi Ramazanoğlunun evinde toplanmışlardı. Üst katta bir gürültü koptu.

Misafirler sordular:

— Bu ne bu?

Ramazanoğlu izah etti:

— Yukarıda karı - koca konuşuyorlar.

— Peki, gürültü?

— Konuşma sırası şimdi hanıma gelmiş olacak!

Edebiyat dili gelişiyor!

Merhum Orhan Veli, şiir dilimize bir «Nasır» hediye ettiydi. Önce yadırgandı, sonra unutuldu. «Süleyman Efendi» hatırlanıyorsa da «Nasır»ı unuttuk. Lâkin, onun hediyesi bu kadar değilmiş. İstanbulda teşekkül eden «Saat 6 Tiyatrosu» üstadın bir tercümesini oynadı: «Saygılı Yosma!»

Eser kuvvetli... Yosma rolünde sanatını icra eden artist de fevkalâde! İlle velâkin, sahnede bağıra çağıra söylenen öyle lâkırdı'ar var ki, şiire giren «Nasır»ı gölgede bırakıyor. Bunlardan bir kısmını, sizi inandırmak için yüzümü kızdırıp iktibas ediyorum. «Bok, orospu, hergele, eşşoğlu, kaltak, iki ucu boklu değnek, dinini...»

Ve artistler konuşuyorlar:

— «Yedik mi kazığı?»

— «Şu memelere bak, on dolarlık mı bunlar?»

— «Asılan herife baktım, bakarken senin göbeğini gördüm!»

— «Sen o kalemi bir yerine sok!»

İnanmadınız, değil mi? Şahitler var.

Evet, edebiyat başka, edep başka amma, bu kadar değil. Konuşan ister orospu o'sun, ister senatör... Asıl olan fikrini anlatmaktır. Belki şimdi, eskiden olduğu gibi tiyatroyu mekteb-i edep saymıyoruz; amma edepsizlik mektebi de saymıyoruz. İnsan bazı şeylerin adını duymaktansa, komedi tiyatrosundaki tulûatçılarımızın yaptığı gibi, ima edilmesini tercih eder.

Galiba «b...» demeden de sövmek kabildir!

— SİVRİSİNEK —

— Eski kocama aldım, ayrıldığı-

Minicik Hikâye

EŞEK AHMEDİN CEVABI

Siz belki Eşek Ahmedi tanımazsınız amma, bilen bilir. Zavallıya bu lâkap, sırf düşüncesizliğinden ötürü takılmıştır: Nerede ne yapmak, nasıl davranmak, ne söylemek icap ettiğini kat'iyen kestiremedikten başka, iki saat sonrası için bile tedbir almak aklına gelmez. Daha mektep hayatından itibaren lâkabı, adından daha meşhur olmuş, Ahmet denince onu bir türlü tanıyamıyanlar:

— Canım, şu bizim eşek...

Denilir denilmez teşhis eder hale gelmişlerdi.

Eşek Ahmet gayet zengindi. Üstelik, eşeklik bu ya, ticaret hayatında açtığı kredilerin enini boyunu ölçemediği için, kâinattan alacaklı idi. Bir gün kendisine rastlamış ve sormuştum:

— Yahu, hani şu genç bir tüccar vardı; hani sana yirmi bin lira borçluydu... Ne yaptın? Aranızdaki ihtilâf hallolundu mu?

Eşek gülmüştü:

— Tabiî, kızımla evlendi!

Tabiî bu kafada bir adamın kısa zamanda gümbür gümbür iflâs toplarını atacağına şüphe yoktu. Nitekim öyle oldu.

Aradan epey bir zaman geçtikten sonra bir gün sokakta rastladım. Pek sefil ve perişan bir haldeydi. Acı acı dert yandı:

— Dünyada ne eşekler var birader... diyordu, bak şu mektuba.. «Senden yüz lira borç alacağıma dair Hüsnü ile beş lira bahse giriştim. Yüz lira borç vermezsen bari beş lira yolla da zarar etmiyeyim...» Gördün mü kepazeliği?

Sordum:

— Sen ne cevap verdin?

Gururla güldü:

— Lâyık olduğu cevabı verdim tabiî, dedi ve kâğıdın arkasını okudu: «Yağma yok oğ'um, bana adımla sanımla Eşek derler amma senin kadar değilim!»

FASSAL

— Cüzdanım yerinde mi diye ba kıyorum!

Cilt 10, sayı: 235 FİYATI 25 KURUŞ 5 Ocak 1951

Mizah

SAHİBİ : RAMİZ GÖKÇE
ABONE:
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.
Posta kutusu: 255
İdarehanessi: İstanbul, Babıâli Caddesi Vilâyet Hanı. No. 10
Telefon : 20715

★ CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI ★

Serbest Ticaret

DEMOKRAT Parti, gerek kurucuları, gerek politikası bakımlarından iktisadi siyasette liberalizm temayülündedir. Bunda gülecek bir şey yok...

Şimdi tatbikatına gelelim:

Liberasyon listeleri hazırlandı. Bazı matahlara ithal serbestisi tanındı. Derhal fiatlar - düşeceğine - yükseldi.

Buna mukabil ticaret ucuzladı: Sokaklarda işportadan, yaygaradan geçilmez oldu. Bir cümleyle, serbest ticaret politikamız, bu serbestliği herkes kendine göre tefsir ettiği için, hayatı düzelteceğine, ucuzlatacağına daha berbatlaştırdı. Tabiî bunda da gülecek bir şey yok...

Adamın biri yolda giderken birdenbire durmuş, kasıklarını tuta tuta gülmiye başlamış. Halk etrafına üşüşmüş. Gülen, vaziyeti farkedince izahat vermek lüzumunu duymuş:

— Dün akşam bir arkadaş bir hikâye anlattıydı da... Şimdi farkına vardım, gayet gülünç bir şeydi!

Acaba biz de o hale mi geldik? Bugünkü icraata gülmek için yeni bir partinin gelmesini bekliyeceğiz galiba!

— MİZAHÇI —

— Mizah dokuzuncu cildi tamamlamış!
— Ne şaşıyorsun? Dünyanın hali böyle giderse 19 uncu cildini de tamamlar!

Bulgarlar Kuzey Koreye iane yolladılar...

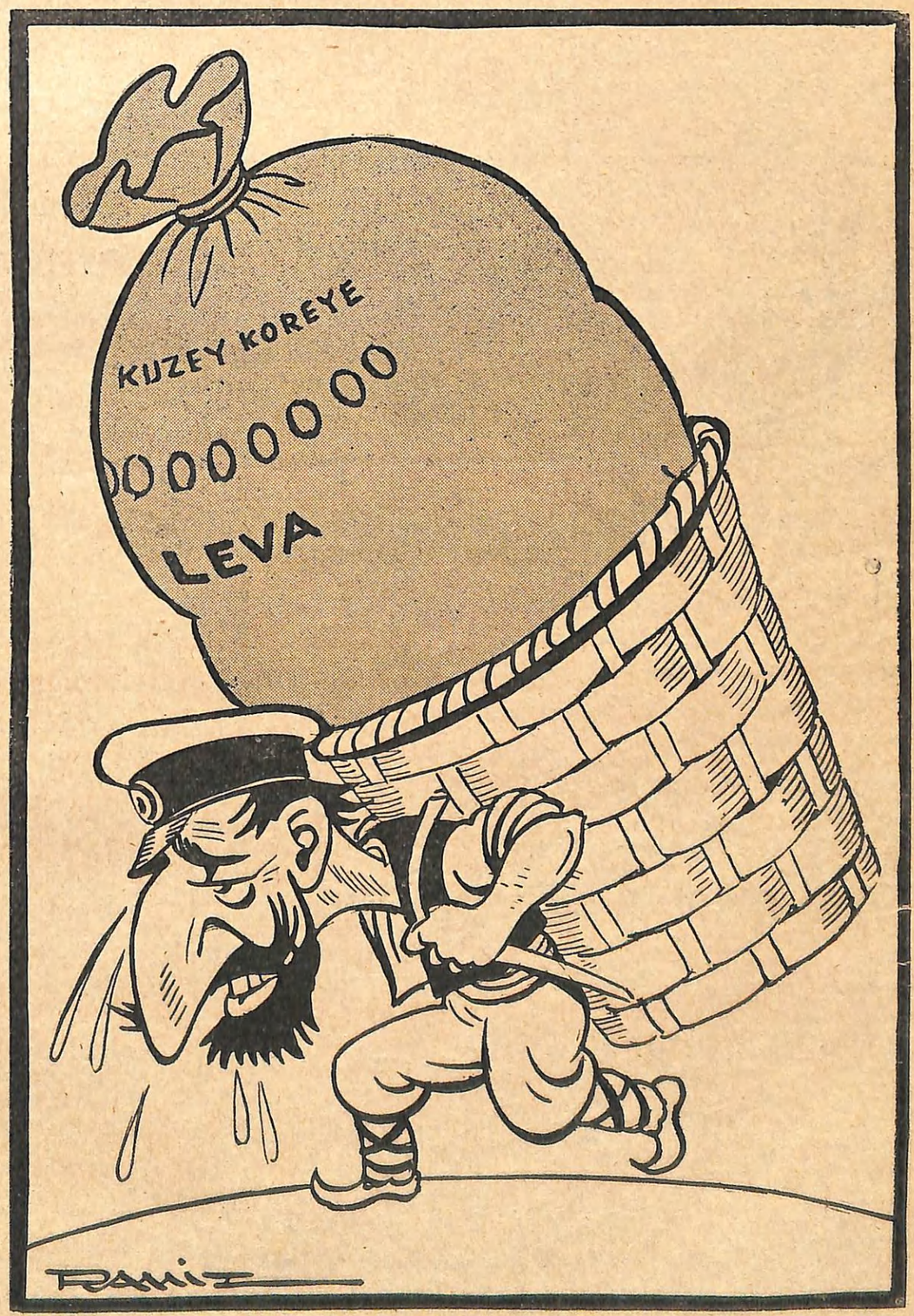

— Amerikalılar çiğnerken Kuzey Koreliler müteessir olmasın diye: Çoban armağanı, çam sakızı!

HER HAFTA BİR TANESİ:

Temizlik!

Kırk mermer basamaktan çıkılan ve kapısında tüfekli nöbetçiler bekliyen, filânca Bakanlığın filânca dairesinde iş takibi için gelenler, pis ıskara sıralarda lodos balığı gibi başlarını bükmüş bekleşirler. Ayaklarının altında ezilmiş balgamlar, tepelerinde tavandan sarkmış örümcekler, kaplama deliklerinden bakışan fareler bu komedyanın figüranlarıdır.

Memleketin her köşesinde görüp kanıksadığınız bu sahne ile alâkadar olmamak için gazeteyi açarsınız. Önünüzde koskoca bir serlevha:

(Dairelerde temizlik)

«... Dairesinin umum müdürü filânca vilâyet mektupçuluğuna, filânca dairenin muhasebe müdürü filânca daire anbar memurluğuna, ve filânca dairenin altı memuru görülen lüzum üzerine vekâlet emrine alınmıştır.»

Bu temizliğe can kurban!

Amerika — Bit yiğitte bulunurmuş amma, yakamıza yapışması fena!

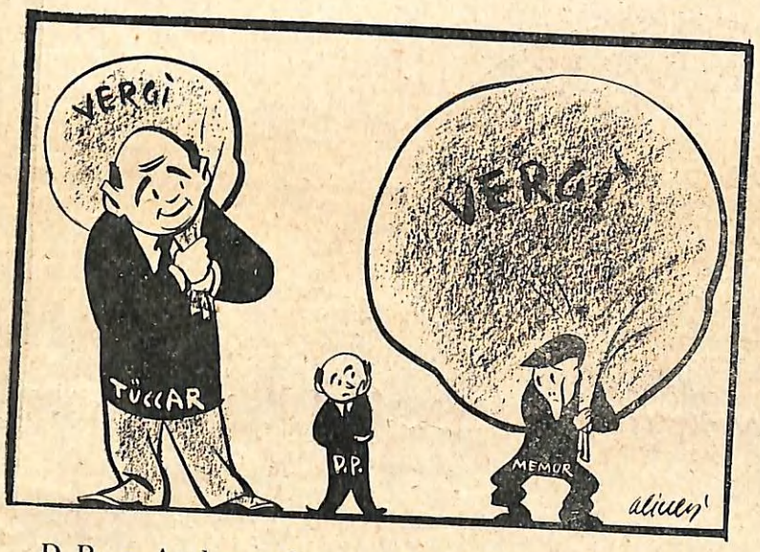

D. P. — Acaba şunların yüklerini değiştirsem mi?

Stalin — Söndürmiye çalışmayın yahu, ben kendi kendime eriyorum zaten!

Anket:

Kadınlardan yol vergisi alınmalı mı?

Kadınlardan yol vergisi alınacağına dair haberler teeyyüd etmiş bulunuyor. Fakat bu kadar ehemmiyetli bir mevzuda alâkalıların fikrini almadan kanunlar tadil edilemiyeceğini düşünerek, Ulaştırma Bakanlığına bir hizmet olmak üzere açtığımız ankete gelen cevapları dercediyoruz:

★

Kadınlardan yol vergisi almak gayet makuldür. Üstelik bu vergiyi, erkeklere nazaran iki misli almalı. Zira, çalışsın, çalışmasın, her erkek yol vergisi ödediği halde çalışmayan kadınlar bu vergiden muaf tutulacaklardır. O takdirde, çalışan kadınların, hemcinslerinden çalışmıyanların da vergilerini ödemeleri iktiza eder.

Karakuş

★

Kadınlardan yol vergisi almak mı? Şaşarım aklınıza... Bu zamanda kadın milletini yola getirecek bir kuvvet tanımıyorum. Hem biz kadınlar, çalışıyorsak erkeklerin ihmali ve kayıtsızlığı yüzünden çalışmıya mecbur oluyoruz. O halde çalışan kadınlardan vergi almamalı, erkeklerden iki misli almalı.

Bir yolcu

★

Kendi kendimizi aldatmıyalım. Kadınlar zaten yol vergisini vasıtalı olarak ayakkabıcılara ödemektedirler. O çürük, fakat şık pabuçlara her türlü vergilerini zammeden kunduracılara yeni bir vergi tarhetmek daha muvafık olur. Esasen bu vasıtalı vergiyi de yine kadınlar hesabına erkekler, yâni kocaları ödemektedirler. O zavallılara yeni bir külfet yüklemiyelim.

Halide Edip - Adıvar

Kadından vergi almak mı?

Hayır arkadaşlar... Kadından herşeyi isteyin, yalnız yol vergisi istemeyin! Zira kadın, ayaklarının burnuna ve topuğuna basarak yürür. Yol eskitmez! O da otomobilden indiği zamanlar...

Meliha Avni Sözen

★

— O yolun yolcusu!
Senden de vergi alacaklarmış
Hem de yol vergisi...
Yolu yapan sen
Faydalanan onlar.
Vergiyi sen vereceksin
Onlar alacaklar...
Ne dersin bu işe o yolun
Yolcusu?
— Alamazlar...

Orhan Veli'nin ruhu

★

Kadınlardan yol vergisi mi alacaklar?

Hangi yol için? Doğruyol için mi? Galiba yollarını şaşırmışlar! Biz yol diye bir şey görmüyoruz ki... Gezdiğimiz sokaklara yol diyebilirlerse iki misli vergi verelim, razıyız!

B. B.

★

Alsınlar tabii! Belki bizim yükümüz hafifler.

Bir kaldırım mühendisi

★

Bu haberi beğenmedim. Uygun bulmuyorum. Kadınlardan yol vergisi alırlarsa bu diğer vergiler için de yol olur diye korkarım!

Müfide Ferit
Soroptimist Cemiyeti başkanı

★

Alsınlar. Vermiyenleri de belediye tanzifat işlerinde çalıştırsınlar! Belki o zaman şehri temizleriz!

F. K. Gökay

Tek Keramet

1950 - 1951

Bin dokuz yüz elliyi gömerken kar içinde,
Bin dokuz yüz elli bir doğdu esrâr içinde.

Dokuz yüz elli deyip geçmiyelim, azizim,
Az bulunur böyle yıl geçmiş a'sâr içinde.

Yeni seçim kanunu bu yıl kabûl edildi,
Bu kanunla bir seçim yaptık bahâr içinde.

Bir lâhzada kızağa çekildi Halk Partisi,
Tefekküre daldılar, genç, ihtiyâr, içinde.

Demokratlar açılıp pupa yelken engine,
Müjdeler taşıyorlar tatlı rüzgâr içinde.

Muvaffak olmaması ihtimâli var mıdır,
Bir da'vânın ki olsun Celâl Bayâr içinde?

Birleşmiş milletlere yardım ettik maddeten,
Tugayımız şan verdi bin bir diyâr içinde.

Koç yiğitler yüzünden Kore bugün yer aldı
Plevne, Anafarta, Dumlupınâr içinde.

Toprak ilâve etti toprağına köylümüz,
Orman da'vâsını da devlet ayâr içinde.

Sekiz ayda bir hayli hayırlı iş görüldü,
Çok şükür, müslümanca ezan da vâr içinde.

Yalnız gelir vergisi muammâsı kalmıştır,
Onu da hallederiz yâr u ağyâr içinde.

Dokuz yüz elli bire gireriz böyle, Ozan,
Yeni fikir, yeni rûh, yeni karâr içinde.

DELİ OZAN

— Mareşal Ayzenhoveri tanısam Almanya gibi seni de canlandırsın diye ricada bulunurdum!

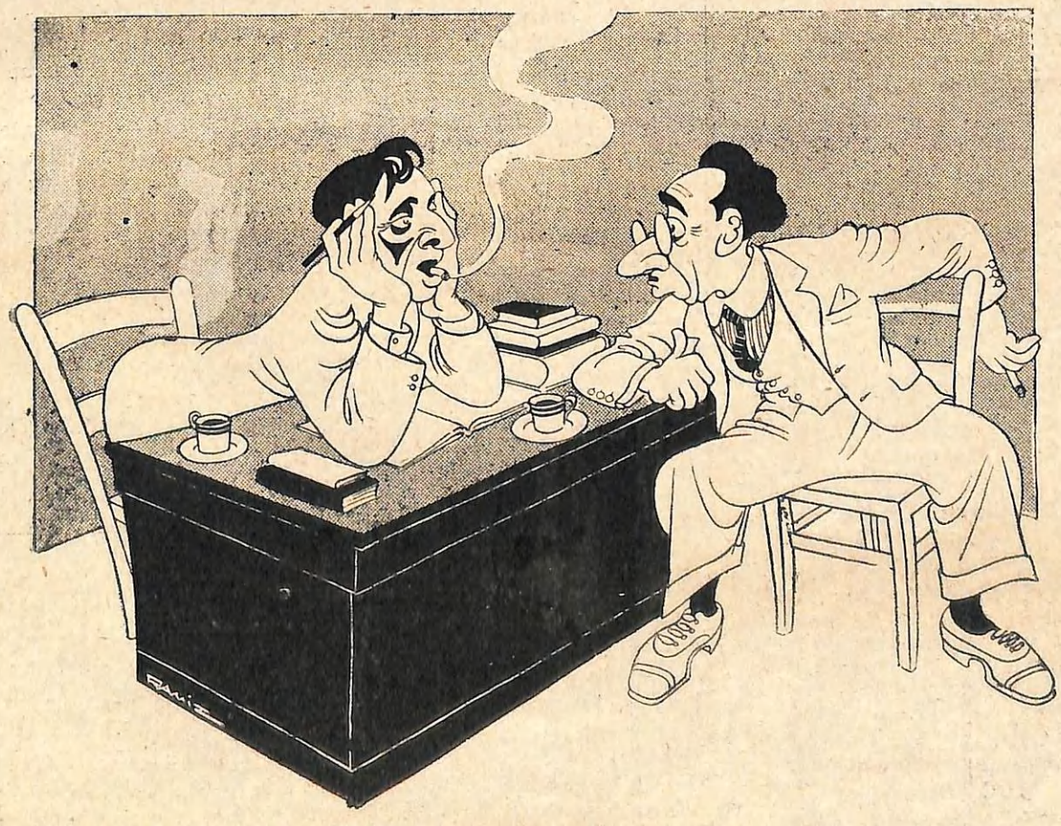

Tüccar — Gelir vergisi kazancımı azalttı!
Memur — Bizi de kazanç vergisinden kurtarıp kazancımızı artırdı!

ÇİFT GÖRÜNCE...

Yılbaşı gecesi eğlentiden dönüyorlardı. Fazla içmiş olan biri:

— Hesap tam 1111 lira tuttu, diyordu.

Ayık olan atıldı:

— Ne iyi! Demek 11 lirayla kurtuldun!

DEVAM!

Adam doktora merakla sordu:

— Karımda bir müddettir kendini aşağı görme duygusu başladı... Onu bu halde devam ettirmen'n çaresi nedir, doktor?

MAŞALLAH!

İki Hollywood yıldızı arasında:

— Kocam benden bıktı sanıyorum.

— Nereden anladın?

— Üç senedir evin semtine uğradığı yok.

SEBEP?

Neclâ nişanlısından ayrılmıştı. Süheylâ sordu:

— Sebep?

— Ayrılmada sebep sorulur mu, kardeş! Asıl neden nişanlandığımı ben bir türlü anlıyamıyorum...

Sporcu — Ecnebilerle yapılan müsabakalarda bu kadar kolay para kazanmak tatsız olmıya başladı...

İdareci — Tatsız mı? Bilâkis!.

— Çizmeleri niçin giydin?

— Anlamadın mı? Gönüllüyüm!

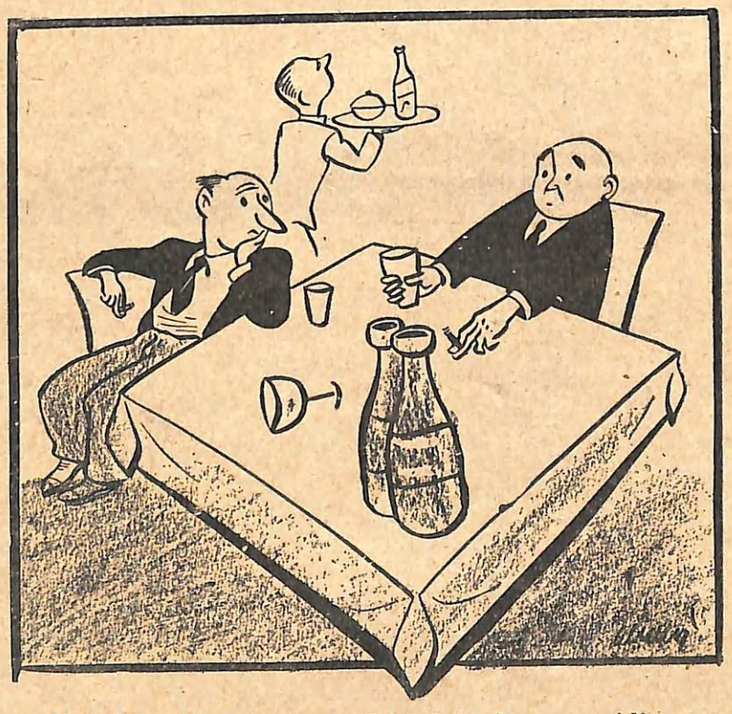

— Vallahi azizim, garp musikisi daha hoşuma gidiyor..

— Avrupa radyolarını mı dinliyorsun?

— Yoo, bizimkileri dinliyorum!

Seyrüsefer k

[Mecmuamız havada, dağda, bayırda, şehirde ve denizde muteber olmak üzere 12 maddelik seyrüsefer kanunu tasarısı hazırlamıştır. Erbabının nazarı tetkiklerine arzolunur:]

★

Madde 1 — Türkiye Devletinin göklerinde, yerlerinde ve denizlerinde seyrüsefer, Türk vatandaşları için kayıtsız ve şartsız olarak serbesttir.

Madde 2 — Havalarda gezmek hakkı yalnız havacılarla havaî kimselerindir. Diğer vatandaşlar bu seyahat hakkını muayyen bir ücret mukabilinde kazanırlar.

Madde 3 — Gökyüzünde şılaşan iki taşıttan karşıla noktasına en evvel varan al geçmiye mecburdur.

Madde 4 — Denizlerde mek hakkı yalnız denizcilere balıketindeki vatandaşlara v miştir. Diğer vatandaşlar bu kı muayyen bir vergi ve ücret kabilinde kazanırlar.

Madde 5 — Deniz taşı karşılaştıkları takdirde dört miktarı düdüklerle birbirini lâmlarlar. Düdükleri olmıyanl zaten hürmet gösterisine ihti ları da yok demektir.

Madde 6 — Çarpışma serb

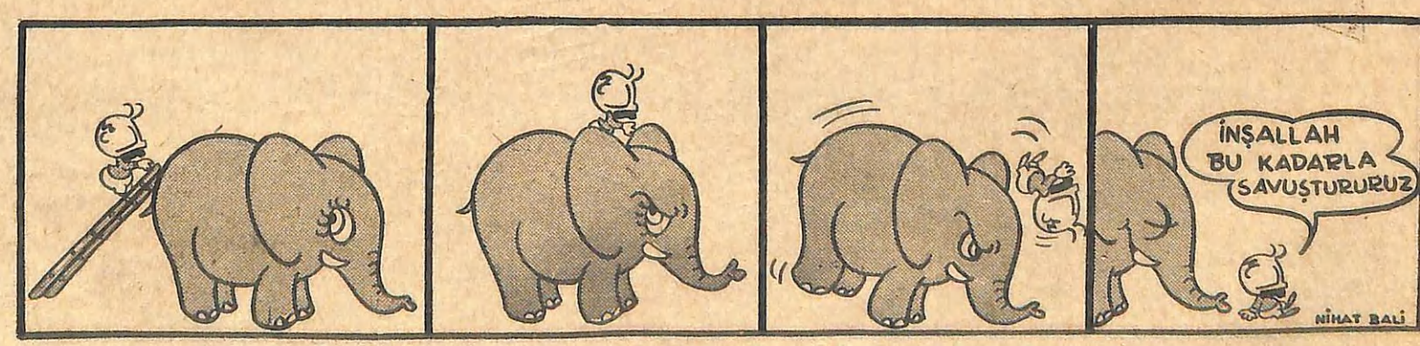

Küçük Valinin maceraları!

— Kanun çalışacağına kanun çalsaydın bu zamanda daha çok kazanırdın!

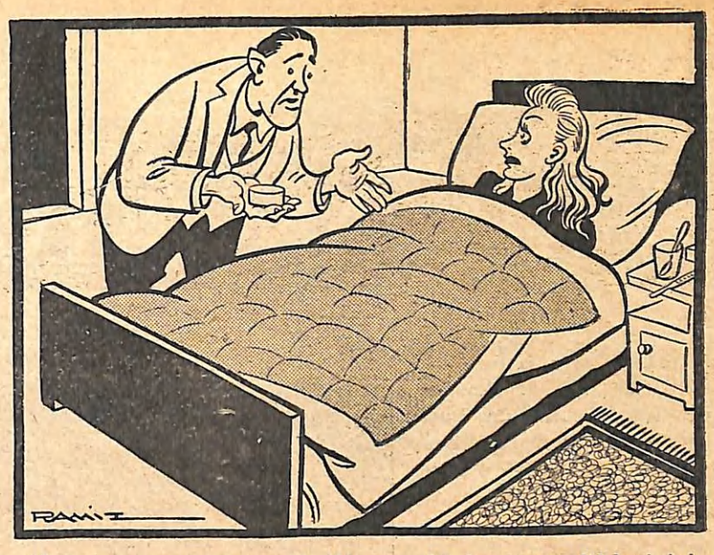

— Karıcığım, aureomycin ilâcına döviz vermedikleri için getiremiyorlarmış; sana bir kutu Avrupa pudrası aldım; belki daha çabuk iyi olursun!

ınunu Tasarısı

r. İsteyen boğulup ölebilir.

Madde 7 — Deniz taşıtlarında can yelekleri ve canan simitleri, sıhhiye dolapları gibi çifte kilit altında bulundurulur ve kaza vukuunda imza mukabili verilir.

Madde 8 — Karalarda gezme hakkı canlı ve cansız herkese şamildir. Bunun için ücret alınmaz.

Madde 9 — Dağlarda ve patikalarda karşılaşan yolculardan mevkii aşağıda olan, yukarıdan gelene yol vermiye ve hürmet göstermiye mecburdur.

Madde 10 — Şose namı verilen dağ yollarında kamyonların kazaya uğramaları serbesttir. Kazaya uğrayan kamyonların hidrolik frenlerini patlatmayı akıl edemiyen şoförlerin ehliyeti alınır.

Madde 11 — Şehirlerde:

Şehirlerde seyrüsefer iki türlüdür:

a — Belediyesi olan şehirlerde belediye hükümleri bu kanunun himayesi altındadır ve seyrüsefer belediye nizamlarına göre yapılır.

b — İstanbul gibi belediyesi olmıyan şehirlerde vatandaşlar gidiş gelişi kendileri düzenlerler. Bu takdirde arabası dayanıklı olan ötekini devirir, sürer, geçer. Sokaklardaki otomobil yarışlarında geri kalandan ceza alınır. Kazalarda otomobillerin gidiş istikametine zıd taraftan gelen araba daima suçludur.

Geçici madde:

Bu kanunun bu maddesinin bu fıkrası Milletvekili kaldığı müddetçe sayın Şevket Mocan hakkında uygulanmaz.

Madde 12 — Bu kanunun tatbikine Seyrüsefer Bakanlığı memurdur.

Geçici madde:

Büyük Meclisin en genç üyesi Sandalyasız Nazır unvanile fiili Seyrüsefer Bakanıdır. Bakan olmakla beraber kabineye girmez. Müstakillen icrayı hükûmet eder. Meclisin bu devresinde Sandalyasız Nazır, Ağrı Milletvekillerinden otuzunu henüz doldurmuş olan Kasım Kufralı'dır.

Aslına uygun değildir.

Kopya eden: İşaret memuru

— Nasıl, portakalların sulu mu?

— Ne diyorsun beyim, bunlar Dörtyol malı, Doğruyol mallarından aşağı kalmaz!

TANIDIKLAR ANSİKLOPEDİSİ

BEYATLI, Yahya Kemal — (ŞAİR) Oğuzun bayat boyundan yâni şair Füzuli soyundandır. Bununla beraber soyadını asil bir Türk hayvanı olan atla beyden almıştır derler. Çünkü Türk beyi ile at daima beraberdir. Üstad şairin adına ait meseleler bu kadarla bitmez. Bugün ona, şiir peygamberi olduğu için «Hazreti Yahya» diyoruz amma aslında ismi «Agâh» idi. Bu da, şairin herşeye agâh olarak dünyaya gelmesile alâkalıdır.

Agâh Beyatlı, 1890 yılında Üsküpte doğdu. O sırada Üsküpte bulunan ve tesadüfen Nişli İbrahim Bey konağını ziyaret eden bir şeyhefendiden, yavruya isim vermesi rica edildi. O da «Kemal olsun, inşallah kemalüşşüera olur» diye hayır dua ile adlandırdı. Bu tarihî hakikati ilk defa keşfeden üstad tarihçi İbnülemin Mahmut Kemal İnal da «Son asır Türk Şairleri» isimli eserine bu sebeple «Kemalüşşüera» adını vermiştir.

Bu suretle Kemal olan Agâh Yahya, kanun icabı Beyatlı soyadını da aldığı halde, hemen daima «Yahya Kemal» olarak kalmıştır.

Yahya Kemal her türlü fâni gösterişten uzak, dervişane ve asîl bir tevazula çalışıyor, şiirlerini neşre bile lüzum görmüyordu. Lâkin şiirleri sür'atle sirayet ediyor, bütün memleketi sarıyordu.

Yüksek tahsilini siyaset sahasında yaptığı için sefaretle memleketi muhtelif ülkelerde temsil etti. Her gittiği yerden de güzel hâtıralarla döndü. Meselâ Varşovadan «Kar musikileri»ni; Endülüsten «Endülüste raks»ı getirdi.

Yahya Kemal, «Eylûl sonu»nu «Viran bağ»da geçirerek «Rindlerin hayatı»nı yaşadı. Kâh «Mâhûrdan gazel», kâh «Yeniçeriye gazel» okudu. Bazan «Seyfiye refakat» etti; bazan «Açık deniz»e karşı «Ses» duymayı «Tercih» etti ve çok şükür «Nazar»a gelmedi. Nihayet 1921 de «Dergâh»a postnişin oldu. Orada «Hâmid'e gazel» «İthaf»etti. Daha sonra «Uçuş»un «Şevk»ini duydu ve sonunda «Hayyam»da «Vuslat»a erdi.

Üstadın resmî hayatı arasında birkaç defa Milletvekilliği vardır. En son Pakistan Büyük Elçiliğinde bulunmuş ve Türklüğün ne olduğunu Pakistana daha iyi izah ederek memleketine cidden büyük hizmetler etmiştir.

Her mânasile büyük Türk şairi Yahya Kemal Beyatlı

Üstad, ötedenberi şiir ve sanat sahasında herşeyin kendisine danışılacağı kadar yegâne otorite ve salâhiyet sahibi olduğundan bir aralık sureti resmiyede de partinin Estetik Müşaviri unvanını almıştı.

Türklüğün Saltanatı devirlerine ait herşey ve bilhassa İstanbulla alâkalı olanlar hakkında çok hususî zevkleri, nadide bilgileri vardır. Bu sebeple, meselâ İstanbul fethinin 500 üncü yıldönümü için eser hazırlıyan her ilim adamı, bu fethin hakiki safhalarını üstaddan öğrenmek mecburiyetini duymaktadır. Çünkü Fatih, İstanbulun birinci fatihi ise Yahya Kemal de ikinci fatihidir. Bu güzel şehri, en kuytu köşelerine kadar onun şiirinde bulabiliriz: «Hayal şehir, Üsküdar vasfında gazel, Bir tepeden, Bir sâki, Sene 1140, Şerefâbâd, Eylûl sonu, Gece, Akşam musikisi» gibi pek çok şiiri İstanbulu canlandırır.

Lâkin üstadın en hususî zevki bilhassa Boğaziçine müteveccihtir. Elâlem barlarda viski çekerken o, Emirgân çınarının altında, semaverin fısıltılarını dinliyerek Boğazın güzelliğini emercesine denize dalmıya bayılırdı. Lâkin bir işaretile kütlenin zevkine istikamet vermesini bilen üstadın yerini keşfedenler, çınaraltına öylesine rağbet ettiler ve orasını öyle bir moda haline koydular ki, üstad herhalde kendisine bir sığınak aramak zaruretini hissetmiş olsa gerektir.

Çok ince, çok hassas ve çok üstün vasıfları kendisini hicivlerinde de müstesna bir başarıya götürmüştür. Üstadın bir kere hicvettiği bir insan bir daha hayatta belini doğrultamaz.

Üstadın her şiiri bir vatan parçasile dolu, her mısraı millî olmakla beraber savaşa ait şiirler de yazmıştır. Kore için hazırlamakta olduğu «Kore türküsü»nün yazılmış mısralarını müsaadelerile neşrediyoruz:

Zafer ufkunda esen fırtına lâkin nerede?
Yenicâmi'de, Selimiyye'de, hattâ Kore'de!
Karlı dağlarda bütün güller açar kan rengi...
Vatanın şimdi o gözlerde tüten ahengi
Her şehametle doğan saltanatın aşkiyle
Vecd alır bin yılın ecdad uyanan şevkiyle;
Ve nihayet yine destan olarak tarihe
Yükselir arşa kadar ruhu, erer Mirrîhe!
Harb ilâhile şu volkanlar olur hayranı
Kan değil döktüğü, ulvî zaferin fermanı!

«Kore türküsü»nden başka üstadın Türk zaferlerini seri halinde şahlandıran harikulâde güzel mısralarla örülmüş şiirleri vardır.

Yahya Kemal Beyatlı'nın İstanbula ait nükteleri ayrı bir cilt tutacak kadar kuvvetli olduğundan burada neşrine müsaade buyurmamışlardır. Yalnız bir tanesini nakledelim.

Bir gün meşhur âlim ve tarihçilerimizden biri, üstadı ziyarete gitmişti. Söz dönüp dolaşıp İstanbulun fethine gelmişti. Lâkırdı arasında Yahya Kemal şehrin o devir tarihine ait bir kelime söyledi. Muhatabı anlamadı. Şair:

— O asırdaki semtlerden biridir! diye izah mecburiyetinde kaldı. Az sonra bir kelime daha söyledi, muhatabı yine anlamadı. Üstad yine:

— O asırdaki kale kapılarından birinin adıdır! diye izah lüzumunu duydu.

Derken üçüncü bir tabir üzerinde yine izahat vermek icap ettiği sırada muhatabı:

— Aman üstad, bendeniz zatıâlinizi şair olarak bilirdim; tarihe ne engin bir vukufunuz varmış? diye sözde hayranlığını belirtince Yahya Kemal zarif bir tebessümle:

— Teveccüh buyuruyorsunuz efendim; diye mukabele etti, ne tuhaf, bendeniz de zatıâlinizi tarihçi diye duymuştum, halbuki pekâlâ şiirden ve şairden anlıyorsunuz!

Çömezin Röportajları: 234

Yılbaşında ne hediye aldınız?

Çizen: Ramiz

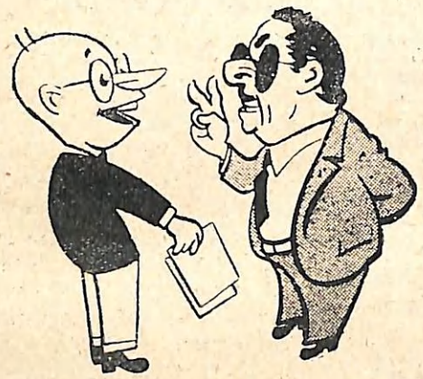

Çömez — Yılbaşında ne hediye aldınız?

Partili — Dostluk!

Çömez — Yılbaşında ne hediye aldınız?

Çocuk — Bir kere daha imtihana girmek hakkı aldım!

Çömez — Yılbaşında ne hediye aldınız?

Kadın — Bir yaş genç bir genç aldım!

Çömez — Yılbaşında ne hediye aldınız?

Tüccar — Zamlı tenzilât!

Çömez — Yılbaşında ne hediye aldınız?

Şoför — Elli lira ceza!.

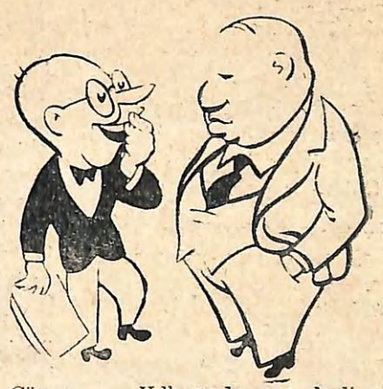

Çömez — Yılbaşında ne hediye aldınız?

Eğlenen — Muhteşem bir kazık!

Çömez — Yılbaşında ne hediye aldınız?

Emekli — Hava!

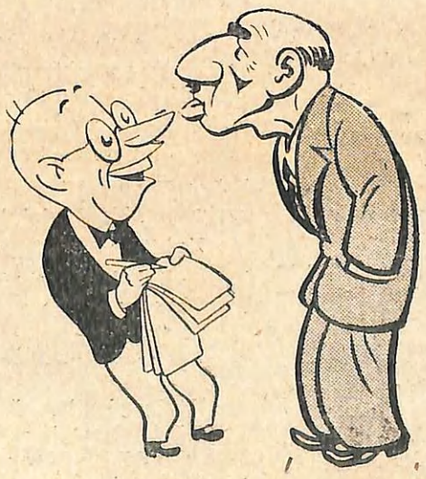

Çömez — Yılbaşında ne hediye aldınız?

Memur — Ümit!

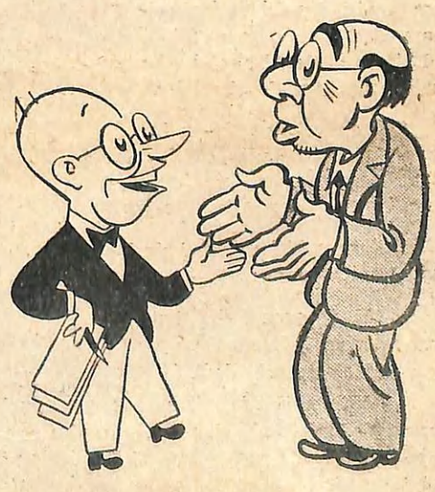

Çömez — Yılbaşında ne hediye aldınız?

Çok nüfuslu — Almak mı? Az daha hediye yüzünden can veriyordum oğul!

ŞAMAR

Yazan: VİR GÜL

BUGÜNLERDE basma kalıp bir sual vardır, herkes birbirine sorar:

— «Yılbaşı gecesini nasıl geçirdiniz?»

Ben de bizim Sallasakal Hamdi'ye rastladığım zaman, lâf olsun ve lâf açsın diye, ayni suali sordum.

Sol elindeki sigarasını, havada bir kavis çizerek ağzına götürüp gözlerini kıstı, derin bir nefes çektikten sonra memnun memnun gülümsedi:

— Harikulâde.

— İyi eğlendiniz demek?

— Bu kadar olur.

— Parayı nereden buldun? diye sordum.

— Eş - dost sağ olsun, dedi. Bilirsin: Hayatta dost kazanmıya bakmalı, diye bir söz vardır. Ben para kazanmaktansa dost kazanmayı tercih ederim. Bu usulümden pişman değilim. Çünkü dünyada paradan çok paralı insan var. Onları dost edindim mi...

— Felsefeyi bırak da şimdi, nasıl eğlendiniz, onu anlat bana... dedim.

Anlattı:

?

? ?

Kadından insana hayır gelmez derlerse inanma sakın, azizim. Benim öyle bir kadın ahbabım var ki, bin erkek dosta değişmem. Belki tanırsın: «Senli - Benli Belma» derler. Fakat herkesten fazla benimle senli - benlidir.

Seksen erkekle düşer kalkar amma, nedense bana pek düşkündür. Başkaları ne dese hiç yapmaz, ben ne dersem hep yapar.

Yılbaşına birkaç gün kala buluştuğumuz zaman:

— E, ne yapıyoruz bakalım pazar akşamı? diye sordum.

— Ne istersen, dedi.

— Yalnız benim istememle olmaz, dedim. Çünkü bende...

— ... Para nanay! diye sözümü tamamladı.

— Ha şunu bilmiş olaydın.

— Bilirim, dedi ve plânını anlattı.

Öyle bir plân ki, birader, böylesi ancak kadın kafasından çıkar. Onun için ben daima kadın ahbapları tercih ederim ya zaten.

Uzatmıyalım, pazar akşamı Taksimde buluştuk. Bir taksi çağırdık.

Şoför:

— Ne tarafa, ağabey? diye sordu.

Abla cevap verdi:

— Maçkaya.

Dağ gibi bir apartımanın önünde durduk. Otomobilden indik. Yukarı asansörle çıktık. Belma dördüncü katta bir dairenin ziline bastı.

İçeri girer girmez nasıl bir yere geldiğimizi anladım:

Büyük bir salon. Ortasında geniş bir masa. Muzundan hindistancevizine, rakısından viskisine kadar mükemmel ve mükellef bir içki sofrası. Etraftaki koltuklarda bir yudum su gibi zayıfından çekitaşı gibi ağırına kadar envai çeşit kadın, favorili kopuğundan köstekli hacıağasına kadar türlü çeşit erkek...

Bu son kategoriden olduğu ilk bakışta anlaşılan ev sahibi hemen koşup bizi karşıladı.

— Safa geldin, elmasım, diye sarılıp Belmanın yanağından öptü.

Belma beni ev sahibiyle tanıştırdı:

— Amcamın oğlu Feridun... Meşhur tüccarlardan Okkacızade Hüsmen Bey...

— Teşerrüf ettim.

— Müşerref oldum...

Okkacızade bizi aldı, salona götürdü. Oradakilerle de birer birer tanıştırıldık. Belma misafirlerin çoğunu tanıyordu. Bunların bakışlarından plândan haberdar oldukları da anlaşılıyordu.

Hoş - beşten sonra sofraya oturuldu. Allahın nimetlerinden bu sevgili kullar birer birer nasibedar oldular. Belma bir yolunu bulmuş, Okkacızadenin yanına oturmuştu. Bu işde okkanın altına kimin gideceğini merak ediyordum. Kâfir kız kendi yemiyor, hacıağasına yediriyor, punduna getirip burnuna kadar sokuluyor, kulağına eğilip bir şeyler fısıldıyarak onu kahkahalarla güldürüyordu.

Bu arada Okkacızadenin, Belmaya:

— Sen yoh misin!

— Ah seni göftehor seni!

— Canını yiyem!

— Gözünü sevem!

gibi iltifatlar yağdırdığını da duyuyordum.

Kendisi farkında değildi amma, benim gözümden kaçmamıştı: Belma dalgaya getiriyor, hacıağaya rakı üstüne viski, viski üstüne votka, votka üstüne cin, cin üstüne martini içiriyordu.

Çok geçmedi, bizim Okkacızade zom oldu. Kolunu Belma'nın boynuna atmış:

— Hodiri yar! Hodiri yar! Hodiri, hodiri, hodiri yar! diye türkü söyleyip ayağile yere vuruyordu.

Bununla da heyecanını ifade edememiş olacak ki, biraz sonra ayağa kalktı:

— Hopta nina ninanay, ninanay, ninanay.

Hopta nina ninanay, şinanay vay! diye oynamıya başladı.

Oyunun sonunda - daha doğrusu, ortasında - yanıbaşındaki divana çökünce Belma onun yamacına gitti, oturdu.

Bu sırada kabak kafa, katmer ense, orta yaşlı bir adam ortaya geldi. Eliyle işaret ederek herkesi susturduktan sonra:

— Size bir teklifim var, dedi. Belma Hanımı Hüsmen Beye nişanlıyoruz. Ne dersiniz?

Etraftan:

— Kabul! sesleri yükseldi.

Okkacızade şaşırmıştı:

— Ülen etmen, eylemen, dediyse de kimse dinlemedi.

Bütün salon hacıağa ile Senli-Benli Belma'nın başına üsüstü. Plânın tatbikine memur edildiği anlaşılan o katmer ense hinoğlu hin zat, evvelden cebine koyduğu iki perde halkasını yeni nişanlıların parmaklarına geçirirken:

— Yalnız bir şartla, dedi: Yavuklular gelecek seneye kadar kavga ederlerse erkek, kıza bin lira tazminat verecek. Kabul mü?

Bu da kabul edildi.

Sonra bir curcunadır koptu. Kadehler kalktı, boşalıp boşalıp doldu, yenildi, içildi, çağırıldı, bağırıldı.

Nihayet saat on iki oldu. Işıkları söndürdüler. Kimin kimle öpüştüğü belli değildi amma, Hüsmen Beyin Belma Hanımdan ilk busesini aldığı muhakkaktı. Çünkü karanlıkta şaklıyan şamarın Belma'nın şamarı olduğunu ışıklar tekrar yanınca anladık:

Hacıağa, alı al, moru mor:

— Ben ne yaptım ki? diye aval aval Belma'nın yüzüne bakıyordu.

Belma, ayağa fırlamış, elini kalçasına koymuş:

— Daha ne yapacaksın! diye haykırıyordu. Adam nişanlısını böyle mi öper! Sen hiç şenlik görmedin mi? Bu işin bir usulü, âdâbı vardır. Hödük herif!

— Ülen gahbe, ağzını topla!

— Ulan sensin!

Sensin, bensin derken çıngar koptu. Belma yüzüğü parmağından çıkarıp fırlattı. Okkacızade de bunu kibrine yediremedi, o da yüzüğünü attı.

Nişanlanma işinde büyük bir tehalük gösteren hazırın, kavgada seyirci kalmıştı. Derin bir sükûttan sonra sağdıç yine ortaya geldi:

— Görüyorsunuz ki, baylar, bayanlar, bizim nişanlılar geçinemediler ve daha geçen sene nişanlandıkları halde bu sene bozuştular. Mukavele gereğince Hüsmen Bey Belma Hanıma bin lira tazminat verecektir.

Hüsmen Beyde şafak atmıştı. Şafakla beraber ayıldı.

— Ne deyon, ne deyon? diye sordu. Geçen sene mi?

— Öyle ya. 31 Aralık 1950 tarihinde nişanlanmıştınız. Şu dakikada 1 Ocak 1951 de bulunuyoruz. Bir seneye kadar kavga ettiğiniz için nişan hükümsüzdür ve tazminat boynunuzun borcudur.

Hacıağadan bin lirayı koparmak hayli zor oldu amma, ondan sonra Belma Hanımla amcasının oğlu - yâni bendeniz - o bin lirayı başka yerde sabaha kadar gayet kolay sarfettiler!

Şükûfe

Türkiyenin en eski ıtriyat alâtahnesidir. Şükûfe kokuları kullananlar her mevsimde bir bahar havasına bürünmüş urlar.

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden:
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer:
Kardeşler Basımevi - İstanbul

SAYI: 235

DENTOSİL

Diş macunlarının en sıhhîsi ve en güzelidir.

ACIKLI BİR TAVZİH

Mecmuamız dizilirken, daha rusu sayfa halinde bağlanır- acıklı bir yanlışlık vukua geltir. Esasen mecmuacıların müiplerden ve musahhihlerden, ahhihlerle mürettiplerin murirlerden neler çektiğini öteberi bu işle meşgul olan herbilir. Hattâ dhaa matbaa icat madan asırlarca evvel bile rettiplerle musahhihlerin ve iplerin hatalarından şikâyet miştir:

Kalem olsun eli ol kâtib-i bed-tahririn
Ki fesâd-ı rakamı sûrumuzu şûr eyler

leri, şairlerin, muharrirlerin rdan ne kadar dertli olduğu- gösterir. Bir de mürettipleri leyin... Ne cahil muharrirleri m etmişler, yazılarını dizerken elterek onlara şeref ve itibar andırmışlardır.

Neyse, sabunlamayı kısa kek sadede gelelim.

«Sivrisinek» imzalı ve «Fil di, fil gitti!» başlıklı yazımız, e bu sayfamızda çıkacak olan ütçenin durumu» yazısile karış- ve neticede, yâni filin bütçe e hortumunu sokması neticede her iki yazı da aşırı derece mizahî bir hale girmiştir. Bbuki o yazıda eğri harflerle len yerler ayrı, düz harflerle len yerler ayrı okunursa ikisi- de gayet ciddî olduğu anlaşı- İşbu itizar, tashih makamına kaimdir. — TATARCIK —

FIKRALARY

İLTİBAS

Sinema gişesinde:

— Arka taraflarda iki lüks koltuk istiyorum.

— «Romeo ile Jülyet» için mi?

— Hayır, benimle karım için!

HAYRET!

Uzun müddettenberi görüşmemiş iki arkadaş, rastlaşmışlar, dertleşiyorlardı:

— Hâlâ bekâr mısın? Hayret!

— Hayret ya: Sen de hâlâ evlisin demek!

PES!

Ukalânın biriydi. Herşeyi bildiğinden ve herşey hakkında saatlerce konferans verebileceğinden bahsediyordu:

— Sükût nedir, bilir misin? diye sordular.

— Elbette! dedi. İsterseniz size iki saat sürecek bir konferansla anlatabilirim.

TİCARET

İki doktor arasında:

— Bugünlerde o kadar meşgulüm ki! En aşağı on hastam romatizmadan muztarip. Devamlı bir tedaviye ihtiyaçları var...

— Mükemmel! Hepsini toptan alırım!

AMAN DOKTOR!

«Hasta» doktora derdini anlattı:

— Geceleri çok tuhaf bir rüya görüyorum: Bir odaya giriyorum. İçerisi peri gibi güzel kızlarla dolu. Fakat beni görür görmez hepsi kaçıyor.

Doktor:

— Kolay, dedi. Size şimdi bir ilâç veririm, bu rüyaları bir daha görmezsiniz.

Adam telâşla atıldı:

— Aman doktor! Ben onu değil, kızların kaçmamasını temin edecek bir ilâç istiyorum!

OLUR ŞEY DEĞİL!

Veznenin önünden ayrılan adam biraz sonra tekrar geldi:

— Hesabı yanlış vermişsiniz, dedi.

Veznedar öfkelendi:

— Parayı veznenin önünde saymanız lâzımdı. Kabul edemem...

Adam:

— Pekâlâ, dedi. Madem öyle, ben kabul ederim. Yüz lira fazla vermişsiniz.

HESAP İŞİ

1951 senesiyle 100 yaşına basan bir kadına sordular:

— Yüz yaşına kadar yaşamıya nasıl muvaffak oldunuz?

Asırdide kadın cevap verdi:

— Öteki kadınların aksine hareket ettim. Hayatımın senelerini hiçbir zaman eksik saymadım.

MUAMELE

Delikanlı:

— Kızınız dest-i izdivacını talebe geldim, efendim, dedi.

Mümeyyiz bey:

— Peki, oğlum, diye cevap verdi. Altı vesika fotoğrafı, nüfus kâğıdı sureti, hüsn-ü hal varakası, bir de on altı kuruşluk pulla istida getir, muameleye koyalım...

KATMERLİ

Adamcağız dişçiye yana yakıla sordu:

— Başka çare yok mu, doktor? Demek dişimi ya doldurmak, ya çıkarmak lâzım?

Dişçi cevap verdi.

— Bir çare daha var: Evvelâ doldururuz, sonra çıkarırız...

DUR HELE!

Yılbaşı gecesi yosma hacıağanın boynuna sarıldı:

— Beni mi seviyorsun, şu rakıyı mı? Söyle!

Hacıağa:

— Dur helem, dedi. Şu irahıyı bitirem, o zaman seni bah ni gadar sevirem!

ANYA, MANYA... ŞAMPANYA

Yılbaşı gecesi bir gazinoda tanıştığı kıza âşık olan delikanlı yanıp tutuşuyordu:

— Öyle bir kız ki, diyordu, bir içim su haltetmiş! Tam bir şişe şampanya!

Arkadaşı:

— Aman dikkat et! dedi. Yarın sana elinde fatura ile gelmesin!

ÖZENTİ

Bir arkadaşından borç almıştı. Vâde dolduktan sonra:

— Affedersin, dedi. Borcumu henüz veremiyeceğim.

Arkadaşı hayretle gözlerini açtı:

— Ay! Sen borçlu olduğunu unutmadın mıydı? Ben unuttun diye üzülüyordum.

YEMİN

Mes'ut baba dört kız, üç erkek çocuğiyle güzel bir havada parkta gezmiye çıkmıştı. Eski bir arkadaşına rastladı.

Bekârlık arkadaşı mânalı mânalı gülümsiyerek:

— Hatırlar mısın, dedi. Vaktile «Dünyada evlenmiyeceğim!» diye yemin etmiştin?

Mes'ut baba başını salladı:

— Sorma, birader, sorma. Öyle bir çarpıldım ki!

Mizah

Karı eritecek!